

Støttestenen

Organ for loge nr. 67 Castrum

Innhold: s2: OM har ordet, s3: Besøke andre loger, s5: Hva er sannhet?, Det er bare jeg... s6: Venneloge-arbeidet, Schuyler Colfax, s8: Leveregel.

Alt hva I vil at andre skal gjøre mot Eder , det gjøre og I mot dem

**Overmester
har ordet**

Kjære brødre

Nå går det raskt mot sommer. Noen har sikkert ferieplanene klare, og vi alle ønsker å nyte noen varme sommermåneder før høsten igjen kommer. Jeg vil starte med å ønske våre nye brødre, Lars Erik Bratli og Jan Erik Wålbakken, hjertelig velkommen til vår loge. Jeg håper og tror at dere vil trives. Jeg vet at brødrene med litt lengre fartstid vil ta godt vare på dere. Dere har mye å se fram til i årene som kommer, og vi gleder oss til å være sammen med dere.

Vi nærmer oss raskt Vennelogemøte i Pinsen. Komiteen har jobbet veldig bra helt siden de startet opp for 2 år siden. Mange hyggelig fester har det blitt, og nå gleder vi oss alle til et strømlinjeformet program, og til at vi skal møte våre venner fra Sverige og Finland.

Embetskollegiet, utnevnte embedsmenn, valgte nevnder og utnevnte nevnder i Loge 67 Castrum har bare 3 måneder igjen av sin funksjonstid. Jeg er veldig takknemlig for den innsats og engasjement som er vist. Takk for alle innspill og støtte fra kollegiets medlemmer.

Jeg vil også takke alle brødrene som stiller opp på møtene og som derigjennom har gitt oss inspirasjon i arbeidet. Det å få være overmester for Loge nr. 67 Castrum er en stor ære. Det samme er det å være en del av kollegiet. For meg har årene i kollegiet gitt meg en betydelig utvikling på egen person. Selv om arbeide med å lede en loge er betydelig, så er "belønningen" for innsatsen betydelig. Viktig er det å ha god støtte og forståelse hjemme.

Det har jeg hatt. Takk Randi !

Jeg må også takke DSS Per Arild Nesje og Storrepresentant Per J. Myhre for god hjelp og støtte.

Logen har all grunn til å være stolt av den betydelige rekrutteringen som har skjedd de siste 2 årene. I forhold til vår egen handlingsplan som går ut på rekruttering av min. 5 brødrene pr. år, så ligger vi godt foran denne. Trist er det at vi i samme periode har mistet brødre som har gått bort.

26.8. skal et nytt kollegium installeres. Valget er gjennomført. Takk til nominasjonsnevnden. Gratulerer med valget av Arvid Solberg som Overmester, Hans Jacob Jacobsen som Undermester, Per Henning Fredriksen som Sekretær, Oddvar Høgberg som Skattmester og Tom Strandberg som kasserer. Storrepresentant Per J. Myhre fortsetter i ytterligere 2 år. Dette blir et flott kollegium som jeg vil gratulere logen med valget av. Samtidig vil jeg ønske kollegiet lykke til i arbeide med og for denne flotte logen.

**TAKK ALLE BRØDRE FOR AT DERE LOT
MEG FÅ VÆRE OVERMESTER I LOGE NR.
67 CASTRUM, OG TAKK FOR ALLE GOD
STØTTE I DENNE PERIODEN.**

**BRØDRE: FORTSETT Å MØTE STERKT
OPP PÅ LOGEMØTENE. HUSK " ET GODT
FREMME MØTE STYRKER SAMHOLDET
MELLOM BRØDRENE OG HJELPER
EMBEDSMENNENE I DERE ARBEID.**

**JEG VIL FÅ ØNSKE ALLE
EMBEDSMENN OG BRØDRE MED
FAMILIER EN RIKTIG GOD SOMMER.**

**Bjørnar Søberg
Overmester**

MØT SÅ OFTE DU KAN

Støttestenen gratulerer!

Det Gode Vennskaps Grad

01.04.2009

**Dag Arnesen
Morten Ganre**

Den Edle Kjærlighets grad

25.03.2009

**Bent Roar Ekse
Arve Frydenberg
Stian Gulli Hansen
Per Even Larsen
Arnvid Egil Solnørdal Sandvik**

Den Gyldne Leveregels Grad

15.04.2009

**Per Jullum
Erik Nyborg
Tom Arne Strandberg
21.04.2009
Steinar Ganre**

Troskapsgraden

05.05.2009

**Lars Erik Bratli
Jan Erik Wålbakken**

Besøke andre loger – en berikelse for både eldre og yngre brødre:

I forbindelse med loge 67 Castrums aktiviteter når det gjelder reiser og besøk i andre loger, ikke minst til Stockholm, Sibbo og Viborg, så er det grunn til å gjøre seg noen tanker.

I vår Ordenshistorie kan vi lese om brødre som besøkte hverandre for å støtte opp økonomisk i den loge som ble besøkt. Det var i Ordenens tidlige tider da det ble samlet inn penger (med Øksen) på hvert møte og hvor denne "avgiften" var de inntektene logen hadde.

I våre dager er ikke dette begrunnelsen for å besøke andre

Det første jeg opplevde etter min inntredelse i Odd Fellow var å besøke en loge. En uke etter egen innvielse var jeg sammen med tre andre brødre på besøk i loge 59 Hermann Anker hvor innvielse sto på programmet.

Det ble ett besøk som den dag i dag står som spikret i mitt hode. Etter hvert har det blitt mange besøk i andre loger, og hver gang er det like opplevelsesrikt og givende. Det skal ikke skyves under teppet at en kan bli litt fysisk trett på morgenen etter å ha vært på logebesøk i Oslo, Hamar eller Elverum. Men trettheten går over og glemmes fort mens de positive minner er mange og gode å ha som ballast i hverdagen. Dessuten skal en ikke underslå at det sosiale, det å reise sammen med andre brødre, er ett særdeles positivt incitament.

Det er rett og slett ett sosialt høydepunkt å reise sammen med brødre til andre loger, både i inn- og utland. Det er jo prioriteringer en hele tiden må gjøre, men prioriteres ett besøk så vil en ikke angre. Jeg har i hvert fall aldri hørt om noen som har ytret anger.

Vi er heldige i Kongsvinger som har loge 122 Gyldenborg som vi kan besøke. Da kreves ikke mye reisetid. Det er en positiv opplevelse hver gang jeg har hatt mulighet til å avlegge besøk.

Å besøke hverandre tror jeg er en av de beste måtene å styrke vår Orden på. Noe en stadig hører fra Overmestere i logene som besøkes, er at de synes det er godt og inspirerende å se besøkende brødre og velfylte logesaler. Derfor mener jeg at å besøke andre ikke bare er positivt for egen utvikling, eller for å treffe gamle kjente, men at det er til virkelig støtte for logen vi besøker.

Reiser vi bort på planlagte turer hender det at vi er så mange at vi trenger buss. Jeg tror at alle setter pris på det sosiale samvær vi har på slike reiser. Særlig har flere turer til våre venneloger i Finland og Sverige vært en ubetinget suksess i så måte.

Dessverre er det oftest de samme brødrene som reiser. Nye brødre er sjelden å se selv om det finnes unntak.. Det må være ett mål å få med flere av de yngre brødre på slike besøk. Dette gjelder både besøk i lokale loger og ikke minst i forbindelse med venneløgearbeidet.

Når det planlegges besøk så meld deg på hvis du har lyst og mulighet. Når prioriteringene skal gjøres så må en selvsagt ikke velge bort frammøte i egen loge. Men av egen erfaring vet jeg at det oftest ikke er spørsmål om enten /eller men at det går bra med både /og.

Jeg vil til slutt komme med en oppfordring: Får du sjansen til å besøke andre loger så grip muligheten, du vil aldri angre. Vi står nå foran en logehøst med flere muligheter både i inn og utland. Bli med du også!

Arvid Solberg
Undermester

VI TAKKER ALLE VÅRE STØTTEANNONSØRER!

**Vi støtter Odd Fellow
Håper medlemmene støtter oss!**

Kongsvinger Farvehandel A/S
Tlf. 62 81 42 00

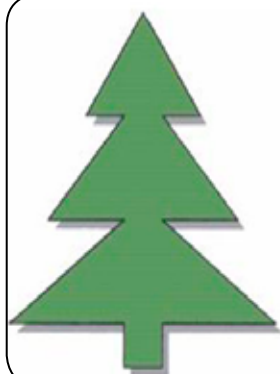
Logeantrekket finner du hos

VIC*

100% MERKEVARE

I tillegg til
GOD MAT SERVERT HOS OSS
tilbyr vi:
UTLEIE AV MØTEROM,
SELSKAPSLOKALER og
CATERING.
Åpningstider: 08.00-22.00 man.-fre.
08.00-20.00 lørdag
10.00-22.00 søndag
Taverna Kongsvinger
Brugt. 42, Kongsvinger, ill./fax, 62 81 40 83

Kongsvinger Skogservice
v/Tønnes Bjerkrheim
Lyngveien 7
2214 Kongsvinger
Tlf.: 62813541

nettbus

TIMEkspressen

**nye
SPORTEN**

Hva er sannhet?

Når det spørres: Hva er sannhet? Så tenkes det ikke på å skille mellom f.eks. hva de forskjellige staters maktfaktorer fremstiller som sannhet sett fra deres spesielles synsvinkel.

Her er oppmerksomheten nærmest henvendt på hva som er sannhet mellom alminnelige mennesker og har betydning i hvert enkelt menneskes innstilling overfor livets problemer.

Akkurat som de mange forskjellige religioner og trosretninger mener nettopp at deres religion og tro er den eneste rette, slik er oppfattelsen også på andre områder når det gjelder begrepet sannhet.

Men sannhet må nemlig ikke bare forstås når det tas direkte avstand fra de løgner som møter oss i det daglige live, men i videre forstand de etiske grunnsetninger som er bærende for et hvert alvorlig menneskes indre jeg.

Med andre ord: Grunnvollen hvor hele den menneskelige utvikling hviler på.

Derfor har det så stor betydning for hvert enkelt menneske at utviklingen ledes inn i et spor som gjør det mottakelig for inntrykk og impulser som åpner øyne og sinn for hva som er sunt og sant, og lar dette være bestemmende for sin væremåte.

Dette synspunktet er også bærende i Odd Fellow Ordenens ritualer og hele Ordenens struktur som nettopp er bygget opp med dette for øye: Å fremelske det gode og sanne, ikke alene i brødrenes sinn og tanker, men også bidra til å rotfeste dette i den allmenne menneskelige oppfatning i videre kretser. Ja, helst skulle dette skje i så vid utstrekning at det kunne spres ut til den alminnelige menneskelige forståelse, ikke bare innenfor bestemte kretser, idet nåtiden viser i høy grad en slik utvikling den virkelig har behov for.

Men selv om det må sees bort fra å kunne gjøre denne betraktning gjeldende jordens land imellom, så vil det like-vel være et skritt i riktig retning selv om det bare innenfor avgrensede kretser blir mer og mer forståelse av den sannhet som ligger bak hele vår menneskelige utvikling.

Og da er sannheten ikke bare i snevreste forstand, men også i videre forståelse – satt i høysetet av Odd Fellow Ordenen, og vi har lov til å tro at Ordenen gjennom sitt rituale og gjennom utbredelsen av grunnsetninger som er bærende for hele Odd Fellow Ordenens oppbygning vil kunne bidra til å fremme utviklingen på dette området og gjøre sitt til å klargjøre hva det i virkeligheten ligger i begrepet sannhet.

Og jo mer vår ordenskrets vokser, desto mer håp er det også om vår Ordens stigende innflytelse i dette henseende.

Det er bare jeg som kan oppdage noe for meg!

Som det står i vår Ordensetikette bør en tale være kort og konkret. Jeg er ikke sikker på om dette gjelder også for en skrevet artikkel, men jeg skal prøve å være så kort jeg kan.

Siden jeg ble opptatt i vår Orden i loge nr 67 Castrum for snart 22 år siden har jeg følt meg hjemme i Odd Fellow. Jeg har fått mange venner i årenes løp og som den italienske dikteren Dante sa: ”Vårt liv kan ikke være fullkomment uten venner” Det som er så spesielt med å være en Odd Fellow, er at før vi blir medlem får vi ikke vite noe om hvordan vår vei fremover vil bli. Dette må vi selv oppdage. Vi er alle født som originaler og det innholdet vi klarer å fylle oss med, vil prege vårt liv videre.

Som oftest kommer vi inn i Odd Fellow Ordenen når vi er mellom 30 og 40 og da er vi formet på mange forskjellige vis, alt etter hvilken livssituasjon vi har fra tidligere. Vi kan i alle fall si, at ved vår inntreden, startet vi vårt logeliv med blanke ark, som vi selv kan fylle ut slik det passer oss. Da kommer begrepet ”å oppdage” inn for fullt igjen. Det er å legge merke til noe, bli klar over noe, se noe, bli oppmerksom på noe.

Å oppdage noe vil egentlig si å legge merke til noe som har vært der hele tiden. Jeg har bare ikke sett det før. Å oppdage noe er helt subjektivt, det er bare jeg som kan oppdage noe for meg. Det kan ikke andre gjøre. Andre kan bare peke på ting, vise meg ting, eller gjøre meg oppmerksom på ting eller relasjoner. Med det er bare jeg som kan oppdage dem – for meg. Andre kan fortelle deg noe så detaljert de bare klarer om noe, men det er først når du selv ser eller oppfatter det, at du virkelig forstår det – får et personlig forhold til det.

”Det å oppdage kan også innebære at jeg må forandre oppfatning, altså gi avkall på det jeg mente tidligere til fordel for noe jeg nå finner”.

Selv om mange av oss har et langt logeliv bak seg, så oppdager vi noe nytt hele tiden, både når vi er inne i logesalen og ute i lobbyen. Inne i logesalen, blir vi både av OM og UM minnet om de samme setningene hver gang og kanskje til det kjedsommelige. Men hvis vi selv tar aktivt del i å lytte til det som blir sagt, vil vi stadig oppdage nye meninger med dette budskapet. Dette har også med rotasjonen vi har annet hvert år med å bytte personer i de forskjellige verv. Vi har forskjellige måter å forstå budskapet på i det som blir lest opp og desto bedre vi forstår det, til mer overbevisende

kan vi lese det opp.

Vi som lyttere må også selv forstå budskapet i det som blir lest opp, for å få en mening som vi kan bringe med oss videre på vår vandring.

Til slutt vil jeg røpe en av hemmelighetene med et godt logeliv og det var en som engang sa til meg: ”Hele hemmeligheten med Odd Fellow, er å delta aktivt og møte så ofte en kan, det er da vi lærer den fantastiske organisasjonen å kjenne.

Redaktøren

Bilde fra Finalnd 2007

Venneløgearbeidet

Vår loge kom med i dette venneløgearbeide i 1973 – under OM Odd Hultgren. Venneløgeforbindelse var da allerede opprettet mellom logene Birka og Sibbesborg. Vår loge kom nærmest med ved en tilfældighet og den første kontakten var et møte mellom EksOM Alf Almgren og vår OM Odd Hultgren i 1973.

Senere ble det et møte mellom Alf Almgren og Lennart Meyerhoff fra loge Birka og Odd Hultgren og Asbjørn Huse fra loge Castrum. Dette møtet resulterte i at vår loge gikk inn i dette venneløgesamarbeidet og vi arrangerte vårt første venneløgemøte i 1974.

Siden den gang er det arrangert 18 venneløgemøter og dette er det 19.

Det er således sjuende venneløgemøtet som vår loge står som arrangør for.

Allerede ved det første møte – i 1974 – ble en klar over hvilken enorm betydning dette samarbeidet kunne ha for våre loger og for de enkelte brødre og deres familier.

Det ble knyttet sterke vennskapsbånd over grensene og logene har gjennom årene som har gått, fått erfare hvilken verdifull betydning denne venneløgeforbindelsen har for våre loger, for den enkelte, for familiene og for våre tre nasjoner, Sverige, Finland og Norge.

Schuyler Colfax De store gjerningers mann

Som en liten hyllest til Rebekka-institusjonens grunnlegger har jeng hentet og oversatt en artikkel fra SOFT skrevet av en tidligere Rebekkarådsleder i Sverige.

Schuyler Colfax ble født 23. mars 1823, bare noen måneder etter sin fars død.

Hans mor, som da ble alene valgte å flytte hjem til sin mor med Schuyler, som fikk vokse opp i et kjærlighetfylt hjem med to kvinners omsorg.

Da han var 11 år giftet hans mor seg om igjen med Georg W. Matthews fra Baltimore og straks etterpå flyttet familien til staten Indiana i South Bend, der stefaren ble ansatt som statsrevisor. Mellom stefaren og Schuyler var det et meget godt forhold, og Schuyler som var meget tidlig utviklet, ble ansatt som assistent hos sin stefar. Han var klar og logisk i sin tankegang og hadde en merkelig egenskap til å vinne sine medmenneskers sympati. Han var ærekjær uten noen form for voldsom fremfart, oppriktig hensynsfull mot sine nærmeste som nærmest avgudet ham.

På sin 18 – års dag skriver han i sin dagbok: ”Det er en røst i meg som sier: Gå videre, gå videre! Og det skal jeg gjøre. Om jeg kommer opp på berømmelsens topp faller jeg kanskje ned igjen. Ingen vet hva de kommende 18 årene fører med seg. Uansett hva min bane blir – jeg må videre”

Colfax ble tidlig interessert i politikk, han studerte juss samtidig som han hadde ulike oppdrag som korrespondent i en avis i Indiana og som medhjelper i statsadministrasjonen. I 1845, da han var 22 år gammel kjøpte Colfax avisen ”South Bends Free Press” og arbeidet opp avisen som fikk en sterk innflytelse og mange lesere. Dette ble veien inn i den politiske verden og snart ble han ildsjelen bak planene om Pacific-jernbanen samtidig som han arbeidet med organisasjonen til Postverket. Det var en selvfølge at han ble kandidat til oppdraget som landets postgeneral. Men President Lincoln satte seg i mot utnevnelsen med begrunnelsen av at han var en ung mann som allerede hadde en posisjon.

President Lincoln og Schuyler Colfax ble senere veldig nære og fortrolige venner og Colfax var den siste som snakket med President Lincoln i hans hjem før Lincoln reiste til teatret der en fanatiker myrdet Amerikas, på sin tid, største mann.

Schuyler Colfax var stadig opptatt av datidens politiske og sosiale spørsmål og ettersom han var en klar og skarpsindig debattant kan han snart inn i Senatet. I 1854, samme år som han meldte seg inn i det Republikanske partiet, ble han valgt til Senator for Virginia og han fikk snart en fremtredende posisjon. Han ble leder av Senatet, ble gjenvalgt i tre perioder og i 1869 ble han De Forente Staters

visepresident.

Som ivrig talsmann for avskaffelsen av negerslaveriet gjorde han en fremragende innsats og han var en klok rådgiver og god venn av President Grant.

Men hans politiske motstandere arbeidet i det skjulte for å skade ham. Noen politiske motstandere anklaget ham uten grunn for å ha tatt i mot bestikkelser til egen økonomisk fordel. Ingenting kunne bevises, men Colfax tok det så hardt at han, tross utallige bønner fra sin mange tilhengere besluttet seg for å forlate den politiske arenaen i 1873. Han likte ikke den streben etter å komme til makt gjennom å ødelegge andres fremgang. Det var bare et tidsspørsmål før han hadde blitt valgt til Amerikas neste president. I sorgen over hans beslutning om å forlate politikken uttalte daværende president som representant for senatorene og hans store vennskapskrets. "Vi har nå og for alltid vår største tillit til Deres karakter, Deres kamp for sannhet og rettskaffenhet, renhet og patriotisme som De alltid har praktisert under Deres 20-årige virksomhet i Deres lands tjeneste. Vi kommer til å bevare vår hengivenhet for Deres person som har ledet og alltid kommer til å lede oss til stolt å få kalle Dem – vår Schuyler Colfax"

Colfax's posisjon var urokkelig. Under de følgende 12 år steg hans anseende og beundringen og hengivenheten som omgav ham. Han hengav seg til foredragsvirksomhet som førte ham til universitet og høyere skoler over hele USA. Han ble mye brukt og man kan sammenligne hans reiser som rene triumftog.

Schuyler Colfax giftet seg i 1844 med Evelyn Clark fra New York. Hun døde etter 19 års lykkelig ekteskap. I 1868 giftet han seg med Ellen Wade, niesen til senator Benjamin Wade fra Ohio. I dette ekteskapet fødtes hans eneste sønn som fikk navnet til faren.

For Odd Fellow Ordenen ble han den store forkynneren, beundret og høyt verdsatt over alt. Colfax ble tatt opp i Odd Fellow Ordenen i 1846, 23 år gammel. Han skildres som en begavet ung mann, en god kamerat med utpreget talent for interessante og underholdende samtaler, kunnskapsrik og med en god retorisk egenskap. 3 år etter, 26 år gammel ble han valgt til Storlogerepresentant. Han ble gjenvalgt til Storlogerepresentant tross i at han engasjerte seg sterkt for en sak som ikke hadde brødrenes fulle støtte. Det gjaldt kvinnens opptagelse i Odd Fellow Ordenen.

I september 1851 skriver han under Storlogens møte til en bror som også var en av hans beste venner: "Vi har hatt en uvanlig anstrengende uke. Vi har arbeidet 11 timer om dagen og ved hver eneste mulighet har jeg tatt opp mitt hjertespørsmål: kvinnens ordensgrad. Jeg har støtt på kraftig motstand. Nesten alle talere er i mot mitt forslag, mange har forsøkt å ikke engang tenke tanken. Du kan derfor forestille

deg min glede - når tilhengere av forslaget anså situasjonen som håpløs – og motstanderne var sikre på seier – når jeg forteller deg at vi i dette øyeblikk har fått igjennom forslaget med 47 mot 37 stemmer." Schuyler Colfax anså at kvinnen hadde de fineste egenskapene – lydighet, fromhet, ydmykhet og styrke – dette fikk ham til å velge Rebekka som symbol, derfor at hun etter hans mening hadde disse egenskapene. Han skrev selv ritualene for Rebekkagraden, symbolene og passord. Han fant frem til andre bibelske forbilder som man bygde videre på i de kommende årene.

Colfax var en foregangsmann som veldig sterkt framførte berettigelsen av kvinnens rett til å delta i Ordenens humanitære arbeide. Det skulle imidlertid gå mange år til Rebekkalogene ble hva de er i dag. Colfax'arbeide innebar at den første Rebekkagraden kunne tildeles den 21. september 1851, dog kun til Odd Fellow brødres hustruer og enker.

32 år tidligere hadde Thomas Wildey og hans venner stiftet Odd Fellow Ordenen i USA. Flere av de ledende brødrene innså snart at man kunne få hjelp og støtte fra kvinnene. Først og fremst deres egne hustruer, men tanken på å ta dem opp i Ordenen var for de fleste veldig fremmede. Kvinnens plass var i hjemmet som hustru og mor. Motstanden mot medlemskap for kvinner var stort, det skulle gå mange år før man innså at Odd Fellow Ordenen også passet for kvinner og at hun kunne bruke sine krefter i det godes tjeneste. Dette forsto Colfax. Det skulle imidlertid gå mange år innen kvinnens medlemskap i Ordenen ble utvidet til å gjelde alle hustruer og døtre til mannlige medlemmer samt alle hvite kvinner som hadde fylt 18 år, trodde på et høyeste vesen og hadde en god karakter. Dette skjedde 9 år etter Colfax' død, men han fikk oppleve gleden å se Rebekkagrenen vokse og trives og i tillegg vokse frem i Europa. I 1881, 30 år etter den første Rebekkalogens instituering i 1851, kom den til Europa. Den første Rebekkalogen, Caroline Amalie, ble instituert i København den 3. juli 1881 og siden gikk det 21 år innen neste Rebekkaloge ble instituert 4. mai 1902, også denne i København. Takket være den danske Storlogen ble Rebekkaloge nr. 1 Sct. a Sunniva instituert i Norge 28. mai 1909. Schuyler Colfax døde den 13. januar 1885 under en reise i Minnesota. Han var da 62 år gammel. To år etter Colfax' død ble det avduket en vakkert minnesmerke i universitetsparken i Indianapolis. Dette skjedde med stor høytidlighet fra statens og Ordenens side. Det var en Rebekkasøster som avduket ettersom forslaget om en innsamling til et minnesmerke kom fra en Rebekkasøster.

Leveregel

**Gå gjennom verden
ærlig og åpen,
la aldri misunnelsen
bli din last,
farligst av menneskets
djevlelske våpen,
er baksnakk og sladder
som setter seg fast.**

**Rekker du hånden
til en som trenger
din hjelp og støtte
mot ord som er sagt,
da vit at godhet
og omsorg når lenger
enn det som det onde
har i sin makt.**

**Alt hva du vil
din neste skal gjøre
mot dine og deg,
det gjør du mot ham,
la aldri et ord
fra din tunge føre
til bitre tårer
og uforskyldt skam.**

Knut F. Dahl

Ansvarlig redaktør: Overmester Bjørnar Søberg

***Redaksjonsnevnd: Kjell Bakken, Jan Bøhnsdalen, Stein Ove Roaldkvam, Arnt Kristian Haug,
Bernt Blåka.***

***Redaksjonsnevnden ønsker stoff til "Støttestenen", helst på e-mailadresse:
kjell.bakken@gmail.com***